

sum illum exinde complanatum vestigiis Domini; nec ULLAM MORAM, aut Questionem in limine Christianis occursum Nam si adhuc clausum putas Caelum, memento Claves ejus heic Dominum Petro, & per eum Ecclesiæ tradidisse. Ergo tandem Tertullianus contra Burnetum insurgens, intellexit, & fassus est, Cælum post Ascensionem Domini non amplius clausum, sed referatum esse, atque illuc Proborum Animabus ingressum Sine Mora patere; neque expectandum eis esse finem Sæculorum, ut ad Dominum cum Patre sedentem perveniant, idque non solum Martyribus, sed Christiano cuicunque licere, dum fides peccatorum eluerit.

Nihil porro esset, cur de Origene, cuius etiam clypeo suam sententiam Burnetus tuerit, curam heic haberemus; quando ejus Libri tot erroribus, tot imaginationibus scatent, ut nihil faciendum sit, quidquid ille, ne sibi quidem saepe constans, excogitavit, quies a Catholicæ Ecclesiæ dogmatis alienum deprehenditur. Ridet illum vel ipse Burnetus cap. v. quod tribuat aereum Corpus Animabus post dissolutionem terrestris sui Corporis. Millenarii præterea Regni commentum ab Origene adoptatum novimus: quid ergo mirandum, si & illius confectoria pariter nutantia idem ipse adoptarit? Attamen addam, siquidem Burnetus integrum Origenis narrationem ex Honil. vii. in Leviticum nobis exhibuisset, jam patuisset, aut nimis absurdâ esse illius sensa, aut conciliari, componique non ægre ea posse cum Catholicorum sententia. Contendit ibi fervida sua imaginatione abruptus Origenes, nondum res creatas ad summam perfectionem fuisse adducas; ideoque Beatos ipsos nondum plenam recepisse lætitiam, & ne ipsos quidem Prophetas vel Apostolos immo (quod stupeas, atque execraris) ne ipsum quidem gloria Regem Christum. En ejus verba: *Nondum enim recuperunt lætiam suam, ne Apostoli quidem, sed & ipsi expectant, ut & ego lætitiae eorum participes sum.* Et quænam est ejusmodi lætitia? Animadverte, quæ sequuntur: *Neque enim, ait, decadentes binc Sancti continuo Integram Meritorum suorum Præmia consequuntur: sed expectant etiam nos, licet morantes, licet desides.* Non enim est illis Perfecta Lætitia, donec pro erroribus nostris dolent, & lugent nostra peccata. Addit deinde, Sanctos Perfectam nobiscum in die Judicii Beatitudinem capturos, propterea quod totum simul Corpus suscitandum sit, homines nimirum universi. Nam Corpus istud, five Universitas, & singulis hominibus constans, si qua sui parte caret, adhuc mancum est, ac proinde tunc solum, quum omnes resurgent, integritatem recipiet, plenaque & completa fruetur Lætitia. Vides igitur, subdit, quia expectat adhuc Abram, ut quæ Perfecta sunt, consequatur. Expectat & Iacob, & omnes Prophetæ expectant nos, ut nobiscum Perfectam Beatitudinem capiant. Immo hæc addit: *Quod si tibi, qui membrum es, non videtur esse Perfecta Lætitia, si desit aliud Membrum: quanto magis Dominus & Salvator noster, qui Caput & auctor est*